TOPONIMIA COMUNEI VICOVU DE JOS (II)

CARMEN-RODICA CHELBA

Toponymik der Gemeinde Vicovu de Jos (II)

(*Zusammenfassung*)*

Der Artikel *Toponymik der Gemeinde Vicovu de Jos* (II) beruht sich auf die von der Verfasserin durchgeführte toponymische Untersuchung zwecks der Erarbeitung einer Fachstudie in diesem Bereich. Die wertvollen Informationen, die infolge der direkten toponymischen Forschung der Ortschaft gesammelt wurden, werden im historischen Kontext, mit Hinweis auf Dokumente aus der mittelalterlichen und modernen Periode der Gegend erklärt. Die Verfasserin analysiert auch einige linguistischen Merkmale der lokalen Toponymik (Morphosynthax, Wortbildung, Wortschatz) und kommt zu einigen Schlussfolgerungen über die 171 identifizierten Ortsnamen.

Die vorliegende Studie gehört zu einer institutionellen Forschungsrichtung, die die Zeitschrift „Analele Bucovinei" seit mehreren Jahren hauptsächlich aus der Perspektive der Kenntnis und Verwertung unseser Kulturerbe fördert: Nicolai Grămadă, *Studii de toponimie minoră* (I), im I. Jg, Nr. 2, Juli–Dezember 1994, S. 385–422; Vasile Hasna, *Observații lingvistice asupra toponimiei comunei Straja*, im I. Jg., Nr. 2, Juli–Dezember 1994, S. 423–450; Nicolai Grămadă, *Studii de toponimie minoră* (II), im II. Jg., Nr. 1 (3), Januar–Juni 1995, S. 123–139; Nicolai Grămadă, *Studii de toponimie minoră* (III), im II. Jg., Nr. 2 (4), Julie–Dezember 1995, S. 383–399; Nicolai Grămadă, *Studii de toponimie minoră* (IV), im III. Jg., Nr. 1 (5), Januar–Juni 1996, S. 131–146; Nicolai Grămadă, *Studii de toponimie minoră* (V), im III. Jg., Nr. 2 (6), Juli–Dezember 1996, S. 401–430; Ion Popescu-Sireteanu, *Toponimia comunei Sucevița*, im VIII. Jg., Nr. 1 (16), Januar–Juni 2001, S. 105–150; Catinca Agache, *Toponime din comuna Mitocul Dragomirnei*, im X. Jg., Nr. 1 (20), Januar–Juni 2003, p. 195–213; Ion Popescu-Sireteanu, *Toponimia satelor Calafîndești, Șerbăuți și Călinești*, im XVI. Jg., Nr. 1 (32), Januar–Juni 2009, S. 127–138; Ion Popescu-Sireteanu, *Toponimia satului Grăniceşti*, im XVI. Jg., Nr. 2 (33), Juli-Dezember 2009, S. 467–478; Ion Popescu-Sireteanu, *Toponimia comunei Dornești, județul Suceava*, im XVII. Jg., Nr. 2 (35), Juli–Dezember 2010, S. 519–527.

Schlüsselwörter und -ausdrücke: Toponymik, Vicovu de Jos, Landschaft, Geschichte, Ortschaftsname, lokale Ortsnamenkunde, persönliche Ortsnamen.

* Traducere: Ștefănița-Mihaela Ungureanu.

Analele Bucovinei, **XIX**, *1* (38), p. 145–159, București, 2012

BDD-A32614 © 2012 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:00:18 UTC)

Toponime descriptive

La Adăpători, loc situat pe islazul comunal al localității Vicovu de Jos, unde se adapă vitele.

Aluniș, munte aflat la cea mai mare altitudine a localității (915 m), acoperit cu arbuști de alun, care hotărăște localitatea Vicovu de Jos cu localitatea Putna, în partea de sud-vest.

Arini, o parte a islazului comunal, situată în partea de sud-vest a localității, acoperită cu o vegetație de arin.

În Arsuri, loc situat în partea de sud a localității, redat agriculturii în urma defrișărilor prin ardere.

Arșița, deal situat în partea de sud a localității Vicovu de Jos, care a fost redat agriculturii după defrișarea copacilor, prin ardere.

Bahna, loc mlăștinos, situat la periferia zonei locuite a cătunului Remizău, folosit pentru păşunarea animalelor.

La Barieră, loc de trecere la nivel cu calea ferată, prevăzut cu barieră.

La Bursucărie, loc împădurit cu arbori de fag, în care trăiau mulți bursuci.

Caliuha, în trecut, islaz comunal, oamenii aduceau aici caii la păşunat. Acum este cătunul Caliuha, parte integrantă a localității Vicovu de Jos.

La Cămin, teritoriu situat în estul localității, pe care se află Căminul Cultural.

Cărarea Ocnei, cărare situată în partea de vest a localității, care ducea la ocna de slatină.

Cărarea Priloagelor, cărare situată în partea de est a localității Vicovu de Jos, care străbate Tarlaua priloagelor.

La Cărămidărie, loc unde se găseşte pământ bun pentru cărămidă şi pe care, în trecut, a fost amplasat un cuptor de ars cărămidă, necesară pentru construcții.

La Căsuță, teritoriu situat în partea de sud a localității pe care se află Cantonul silvic „Remizău".

În Cireşei, o suprafață din țarina localității Vicovu de Jos, pe care se aflau mulți cireşi. Odată cu defrişarea, aceşti arbori au dispărut, apărând azi doar răzleț.

Câmpul, partea joasă a localității, sub formă plană, terasă de 5 metri a râului Suceava.

Coasta Malului, fruntea terasei de 50 m a râului Suceava, de pe partea dreaptă a acestuia.

La Corn, locul unde râul Suceava se abate spre dreapta, către localitatea Vicovu de Jos.

Între Coturi, loc cultivat al localității Vicovu de Jos, unde se întâlnesc doi afluenți ai pârâului Remizău, formând numeroase meandre.

Pe Crac, zona de confluență a pâraielor care formează pârâul Remizău, afluent pe drea

BDD-A32614 © 2012 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:00:18 UTC)

La Crivăț, deal situat în partea de sud a localității Vicovu de Jos, la hotarul cu satul Voitinel, care aparține comunei Gălănești, unde iarna bate foarte puternic crivățul.

În Crucile Drumurilor, locul de intersecție a drumurilor județene Rădăuți–Putna și Marginea–Putna.

În Cruşâni, o parte a islazului comunal, acoperită cu o vegetație bogată de arbuşti, numiți cruşâni.

Dealul Bisericii, deal situat în apropierea bisericii din localitatea Vicovu de Jos, la o altitudine de circa 500 m.

Dealul Buboi, deal situat în cătunul Caliuha, la o altitudine de 350 m, cu formă circulară.

Dealul Crucii, un deal situat în partea de sud a localității Vicovu de Jos, pe care se află amplasată o cruce mare, în amintirea eroilor căzuți în timpul celor două războaie mondiale.

Dealul Leahului, deal cu o altitudine de 537 m, situat în partea de est a localității. Aici a avut loc o bătălie între moldoveni şi leşi, de unde şi denumirea de *Dealul Leahului*.

Dealul Slatinii, deal care face parte din Obcina Mare, îşi are poalele în apropierea unei ocne de slatină.

La Dispensar, loc situat în partea de est a localității, pe care se află dispensarul comunal.

În Dosul Arşiței, partea umbrită a Dealului Arşița, adică partea îndreptată spre nord.

Între Dâmburi, dealuri mici situate la contactul dintre terasa de 20 m a râului Suceava şi zona de podiş.

Drumul Câmpului, drumul care străbate de la un capăt la altul cătunul numit Câmpu.

La Fabrică, loc situat în partea de nord a localității Vicovu de Jos, pe care se află amplasată Fabrica de Cherestea.

În Fața Arşiței, partea expusă soarelui a dealului Arşița, partea de sud a acestuia.

În Fundoaie, fundul unei văi din islazul comunal, unde îşi are izvoarele un pârâiaş mic, afluent al pârâului Caliuha.

La Gară, loc situat în partea de nord, pe care se află Stația C.F.R. Vicovu de Jos.

La Gâtlan, un loc strâmt din pădurea localității, care face legătura între două poieni.

Grădinuța, loc special amenajat în pădurea în care se cultivau puieții pentru reîmpădurirea zonei care a suferit diverse calamități sau a fost defrişată.

Gropana, scufundătură circulară, destul de adâncă, din islazul comunal al localității Vicovu de Jos, folosită pentru păşunatul animalelor.

Gruiețul, deal domol situat în partea de est a localității, parte componentă a Dealului Leahului.

Hățoaga, pantă abruptă a Dealului Alunis, pe unde cetățenii îşi trag lemnele din pădure.

BDD-A32614 © 2012 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:00:18 UTC)

La Humărie, o vale adâncă; în timp, a suferit o serie de alunecări de teren, în urma cărora straturile de humă au rămas la suprafață.

La Iezer, o porțiune din pădurea localității pe care se află un izvor.

La Lac, suprafață din pădurea localității care, în urma unor alunecări de teren, a barat un afluent al pârâului Caliuha, formând un lac cu o suprafață de 50 de ari. În urma colmatării apelor provenite de pe versanți, aproape a secat.

Leurda, zonă împădurită în cătunul Remizău, în care creşte leurda, plantă cu flori albe şi cu miros de usturoi.

Sub Livadă, porțiune de teren situată în partea de sud a localității, aflată la hotarul dintre livezile îngrădite ale locuitorilor şi islazul comunal.

La Livezi, suprafață de teren, de mare întindere, situată în estul localității, pe care se află mai multe ogoare.

La Loză, ținut mlăştinos din țarina localității, bogat în arbuşti numiți lozii.

În Luncă, fâşie de teren de-a lungul râului Suceava, folosită ca păşune pentru animale.

La Lutărie, loc de unde se ia pământ (lut) bun pentru lipitul caselor, situat în cătunul Caliuha.

La Lutul Roşu, porțiune de teren din bazinul superior al pârâului Remizău, în care apele au străpuns straturi de sol de culoare roşiatică.

La Macul Roşu, suprafață de teren din cătunul Câmpu al localității Vicovu de Jos, pe care cresc foarte mulți maci roşii.

Malul, deal situat în partea de vest a comunei, considerat terasa de 50 m a râului Suceava.

Margine, cătun situat în partea de est a localității Vicovu de Jos.

Măgura Mare, poiană mare situată pe culmea Obcinei Mari, la o altitudine de 825 m.

Măgura Mică, poiană mai mică, situată în continuarea Măgurei Mari.

În Mesteceni, ținut împădurit din cadrul islazului comunal, în care arborele preponderent este mesteacănul.

La Moară, loc situat în partea de nord a localității Vicovu de Jos, în lunca râului Suceava, pe care este amplasată moara.

La Trei Movile, trei dealuri mici, sub forma unor movile, ce fac parte din islazul comunal. Se crede că acestea ar fi nişte gropi comune ce datează din epoca medievală.

Obcina, loc împădurit, în apropierea culmii principale a Obcinei Mari. Iorgu Iordan afirmă că obcina este „culmea, coama munților care continuă lanțul de munți de la un pisc la altul şi pe care se poate umbla cu carul".

În Ochiuri, porțiuni din pădurea localității Vicovu de Jos, cu arbori care au fost doborâți de vânturi.

În Pact, zonă situată în partea de est a localității, în care arendaşul şi o parte din locuitori încheiau o serie de învoiri agricole pentru pământul dat în folosință. Denumirea vir[illegible]".

BDD-A32614 © 2012 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:00:18 UTC)

Între Păduri, suprafață cu fânețe, situată între pădurea Vicovului de Jos și pădurea Voitinelului.

Păstăiata, porțiune din pădurea cătunului Remizău, în care majoritatea arborilor au fructul sub formă de păstaie.

Piciorul Porcului, zonă în care mistreții își aveau hățașul pentru atacarea culturilor agricole de la marginea localității.

Sub Piciorul Porcului, zonă împădurită cu smidă, în care trăiau mistreții. Are forma unui picior de porc.

Între Pâraie, zona de confluență a doi afluenți ai pârâului *Putredu*.

Pârâul Adânc, afluent al pârâului Remizău, cu o vale adâncă, săpată între versanții Obcinei Mari.

Pârâul Bourei, pârâu situat în pădurea cătunului Remizău. Denumirea vine de la boncănitul animalelor cervidee în timpul împerecherii lor pe pârâu și pe teritoriul aferent acestuia.

Pârâul Calului, o porțiune de teren din islazul comunal, bănoasă, unde crește pipirigul și rogozul. În timpul verii, aici se pasc caii.

Pârâul Crețu, afluent al râului Suceava, acest pârâu meandrat străbate terasa de 50 m a râului Suceava.

Pârâul Dealului, pârâiaș care fragmentează *Dealul Babei*; este un mic afluent al pârâului Remizău.

Pârâul Fântânii, un pârâiaș care străbate o vale în capătul căreia se află o fântână prevăzută cu știubei.

Pârâul Humăriei, pârâu care străbate valea Humăriei, erodând straturile de humă.

Pârâul Malul, afluent al Pârâului Remizău, care străbate terasa de 50 m a râului Suceava, numit Mal.

Pârâul Putredu, afluent al pârâului Remizău. Denumirea lui provine din faptul că pe tot cursul lui se găsesc arbori tăiați și putreziți.

Pârâul Remizău, afluent principal pe dreapta al râului Suceava, care străbate comuna din partea de sud-vest spre nord și colectează aproape toate pâraiele din localitatea Vicovu de Jos.

Pârâul Remizăul Sec, afluent al pârâului Remizău care, în timpul verilor secetoase, se scurge sub prundișurile albiei minore.

Pârâul Slatinii, afluent pe stânga al pârâului Remizău, care trece pe lângă una din fântânile de slatină ale localității Vicovu de Jos.

În Plopi, o porțiune din pajiștile naturale ale localității Vicovu de Jos, pe care cresc mulți plopi.

Podul cel Mare, un pod care face legătura între localitățile Vicovu de Jos și Vicovu de Sus.

Podul Slatinii, loc tabular aflat în partea de nord-vest a localității, în apropierea un

BDD-A32614 © 2012 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:00:18 UTC)

Podul Topliței, un pod peste pârâul Remizău, înainte de vărsarea acestuia în râul Suceava.

Poiana lui Cer, porțiune de fânețe naturale, situată în vestul localității Vicovu de Jos, la cea mai mare altitudine a fânețelor naturale, hotar cu suprafața împădurită.

Poiana Stânișoara, poiană de mare întindere, situată la hotarul dintre localitatea Vicovu de Jos și localitatea Putna. De foarte mulți ani aici se obișnuiește să se facă stână.

Poiana Tarnița, poiana situată în Obcina Mare, în apropierea Poienii Stânișoara; Iorgu Iordan o numește „șea, lăsătură domoală între două culmi".

În Priloage, suprafață de teren care a aparținut, în trecut, Hergheliei Gălănești și, în urma împroprietăririi, o parte din țăranii nevoiași au primit aici câte o bucată de pământ, numită prilog.

La Preluci, o zonă cu pajiști naturale, între două suprafețe împădurite, situate în sudul localității.

La Primărie, loc situat în centrul localității Vicovu de Jos, pe care este amplasat Consiliul Popular.

În Prund, albia minoră a râului Suceava, formată din pietriș amestecat cu nisip și cu puțină argilă.

La Punți, punți peste râul Suceava situate în cătunul Margine, ce fac legătura între localitatea Vicovu de Jos și localitatea Bilca.

La Răstoacă, un pârâiaș situat în cătunul Remizău, izvorând din Dealul Babei.

Între Rădăcini, o porțiune de teren din cătunul Caliuha, cu rădăcini rămase la suprafață, în urma tăierii arborilor seculari.

Remizău, cel mai mare sat al comunei Vicovu de Jos, situat în partea de vest a acesteia.

La Râpa Galbenă, mal abrupt al pârâului Remizău, în care apar la suprafață straturi de nisip galben.

La Rohatcă, loc de intrare în Pădurea Crivăț, prevăzut cu o barieră.

Rugeasca, zonă din partea de vest a localității, străbătută de pârâul Rugeasca, a cărui apă conține numeroase substanțe feruginoase.

La Saivan, o suprafață cu fânețe naturale din țarina localității Vicovu de Jos, pe care au fost construite adăposturi pentru animale.

În Sesie, porțiune de teren arabil care a aparținut bisericii.

În Seliște, zonă care face parte din moșia satului și constituie principala suprafață cultivată a localității Vicovu de Jos.

Secătura, teren mlăștinos situat în cătunul Caliuha, redat agriculturii în urma unor desecări.

Slatina, teren situat în sud-vestul localității, în care își fac apariția izvoare de apă sărată.

BDD-A32614 © 2012 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:00:18 UTC)

În Smidă, loc împădurit cu arbori foarte deşi, situat în pădurea localităţii Vicovu de Jos.

La Spânzurata, loc în pădurea din Dealul Slatinii, unde s-a spânzurat un cetăţean.

Între Suişuri, pantă abruptă împădurită, cu numeroase cărări, ce face legătura între localităţile Vicovu de Jos şi Putna.

În Stânjeni, porţiune din ţarina localităţii, în care cresc o serie de plante erbacee perene, numite stânjeni[1].

În Şaibă, adâncitură situată în partea de sud a localităţii, pe islazul comunal, sub forma unei potcoave.

La Ştric, loc de trecere a căii ferate peste un drum comunal.

În Tablă, ţinut împădurit, situat în partea de sud a localităţii, sub formă dreptunghiulară, acoperit cu arbori, în special brad.

Tăpşan, pantă abruptă de la baza Dealului Aluniş. În termeni geografici, tăpşan înseamnă deal abrupt.

Toloaca, parte a islazului comunal, situată la marginea cătunului Caliuha.

În Topile, o baltă care se află pe islazul comunal al localităţii Vicovu de Jos, în partea de est a acesteia, în care, mai înainte, se topeau inul şi cânepa.

La Troci, loc situat pe *Pârâu la Vicovanu*, în apropierea pădurii, unde se adăpau vitele.

Ţarina, o parte din teritoriul localităţii Vicovu de Jos, situată în partea de vest a acesteia, folosită de locuitori pentru păşunatul animalelor.

În Ţiflă, vârf de deal situat în partea de est a localităţii Vicovu de Jos.

Vatra Satului, teritoriu al localităţii Vicovu de Jos, situat în centru, unde s-au construit primele locuinţe.

În Vârful Arşiţei, vârful unui deal, defrişat prin arderea pădurii, situat în partea de sud a localităţii.

La Vulpărie, loc cu vizuini făcute în pământ, în faţa căreia vânătorii puneau momeală, în scopul ademenirii şi stârpirii vulpilor.

Particularităţile lingvistice ale toponimiei din comuna Vicovu de Jos

1) *Morfosintaxa*

Faptele care aparţin morfologiei sunt puţin numeroase în toponimie. Aceasta din cauza modului cum sunt formate cele mai multe nume de locuri româneşti. Marea majoritate a topicelor sunt apelative. Fiind apelative, cele mai multe dintre

[1] [*Stânjen, stânjeni*, s. m., aici, iris (*Iris germanica*), stânjen de baltă, stânjen galben; folosit mai ales cu forma de plural; variantă populară: *stânjinei*. Nume dat mai multor specii de plante erbacee perene, din flora spontană ori horticolă, cu frunze lungi în formă de sabie şi cu flori mari, violete, albastre, [illegible] spontană, frecventă este varietatea cu

BDD-A32614 © 2012 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:00:18 UTC)

ele pot fi studiate după criterii strict lingvistice. În alte cazuri, numele topice sunt documente de limbă, prezentând importanță pentru fonetica, morfologia și sintaxa unui grai.

Un număr însemnat de topice constă dintr-un grup de cuvinte legate între ele prin diverse raporturi gramaticale, care se exprimă cu ajutorul morfemelor corespunzătoare. Dar variația lor morfologică este redusă. Cel mai des se folosește formula: substantiv la nominativ, urmat de un substantiv la genitiv. Deoarece marea majoritate a topicelor sunt apelative (mai ales substantive și adjective), elementele morfologice se referă la gen, număr, caz sau la structura numelor topice.

În privința numărului, constatăm că cele mai multe toponime din comuna Vicovu de Jos au formă de singular: *Arșița*, *Leurda*, *La Lac*, *La Moară*, *La Gară*, *Obcina*, *La Vulpărie*, *La Căsuță*, *La Corn*, *În Tablă*, *În Bahna*, *În Fundoaie*, *În Pact*, *În Șaibă*, *În Gropană*, *Câmpul*, *Malul*, *Lutul Roșu*, *Râpa Galbenă*, *În Sesie*, *În Prund*, *La Loză* etc.

O altă serie de nume toponimice apar la plural: *În Arsuri*, *Aluniș*, *În Cireșei*, *În Burceni*, *În Cărceni*, *În Cârsteni*, *La Jidani*, *Între Dâmburi*, *Între Păduri*, *Între Pâraie*, *Între Suișuri*, *În Topile*, *Trei Movile* etc.

Genul gramatical al unor nume de locuri diferă de cel al apelativelor corespunzătoare. În această privință întâlnim două situații: unele nume aparent feminine sunt masculine, iar altele cu aspect masculin au la bază substantive feminine. În comuna Vicovu de Jos cele mai multe toponime aparțin genului feminin: *În Arsuri*, *Arșița*, *Bahna*, *Slatina*, *Între Rădăcini*, *La Preluci*, *Grădinuța*, *La Loză*, *Sub Livadă*, *La Moară*, *În Țarină*, *În Luncă*, *La Râpa Galbenă*, *La Barieră* etc.

Mai puțin numeroase sunt toponimele de genul masculin: *În Mesteceni*, *În Plopi*, *În Cireșei*, *În Crușâni*, *Pe Crac*, *În Stânjeni*. Toponimele de genul neutru sunt, de asemenea, puține la număr: *La Lac*, *Malul*, *La Lutul Roșu*, *Între Dâmburi*, *În Ochiuri*, *La Gruiet*.

Întâlnim toponime formate din două substantive, ambele de genul feminin: *Cărarea Ocnei*, *Poiana Bruchii*; primul de gen feminin, iar al doilea de gen neutru: *Coasta Malului*, *Crucile Drumurilor*, *Vatra Satului*; ambele substantive neutre: *Pârâul Dealului*; primul neutru și al doilea masculin: *Pârâul Rusului*, *Pârâul Calului*; primul neutru și al doilea feminin: *Podul Slatinii*, *Pârâul Slatinii*, *Pârâul Fântânii*, *Dealul Slatinii*, *Dealul Crucii*, *Podul Topliței*.

În localitatea Vicovu de Jos se întâlnesc și nume topice compuse, dintre care un element este la singular și al doilea la plural: *Pârâul Țiganilor*, *Pârâul Bourei*, *Podul Pleșcanilor* etc.

În ceea ce privește cazul, observații deosebite nu sunt de făcut. Potrivit structurii sintagmei românești, numele topice stau în cazul nominativ și acuzativ. Când un substantiv este urmat de un determinant, cel de-al doilea stă, de obicei, în cazul genitiv; sau acuzativ.

BDD-A32614 © 2012 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:00:18 UTC)

Iată o serie de astfel de exemple: *În Arsuri*, *La Adăpători*, *Arşiţa*, *La Lutărie*, *În Gropană*, *La Humărie*, *Malul*, *Podul Topliţei*, *La Râpa Galbenă*, *Gârlele lui Todirel*, *În cot la Filip*, *Coasta la Huzurica*, *Fântâna la Tănăseni*, *Pârâul lui Manole*, *La Livezi*, *Dealul la Larion*, *Poiana lui Cer*, *Între Dâmburi*, *Sub Livadă*, *Cărarea Ocnei* etc. După cum se observă, aproape toate topicele, în cazul acuzativ, sunt precedate de prepoziţiile *în*, *între*, *la*, *sub*.

Din punct de vedere al sintaxei nu sunt de semnalat fapte deosebite, mai ales dacă ţinem seama de faptul că multe topice sunt monomembre. Totuşi, întâlnim şi sintagme în cadrul cărora putem urmări fie construcţii vechi, dispărute azi, fie structuri specifice.

1) Genitive cu articolul antepus: acestea se întâlnesc, mai ales, înaintea numelor de persoană masculine. Uneori, aceste nume sunt, de fapt, porecle care n-au devenit, încă, toponime. Toponimele care au genitive cu articol antepus se referă, în primul rând, la raporturi de proprietate: *Gârlele lui Todirel*, *Fântâna lui Fleondor*, *Fântâna lui Zăhărnăn*, *Pârâul lui Manole*.

2) Genitivele se formează şi cu articolul enclitic postpus. În mare parte, acestea sunt antroponime de genul masculin: *Pârâul Popii*, *Pârâul Ţiganilor*, *Pârâul Rusului*, *Dealul Leahului*, *Drumul Câmpului*, *Piciorul Porcului*.

Articolul de genitiv-dativ proclitic are forma „lu": *Poiana lu Cer*, *Pârâul lu Manole*, *Gârlele lu Todirel*, *Fântâna lu Fleondor*.

Articolul hotărât enclitic *-l* nu se pronunţă: *Pârâu(l) Slatinii*, *Podu(l) cel Mare*, *Dealu(l) Bisericii*, *Podu(l) Pleşcanilor*.

Numele propriu masculin cu formă feminină păstrează articolul enclitic la genitiv, în timp ce, în vorbirea obişnuită, articolul este proclitic: *Groapa Pleştii*.

Articolul hotărât de genitiv *–ei* a devenit *–ii* prin închiderea lui *e* la *i*: *Pârâul Frăsânii*, *Dealul Babii*, *Dealul Slatinii*. După consoane dure, acest *i* devine *î*: *La Livezî*, *La Iezîr*.

Cazul acuzativ se formează cu ajutorul prepoziţiilor *la*, *în*, *între*, *sub*: *În Smidă*, *În Arini*, *În Şaibă*, *La Gruieţ*, *La Fabrică*, *La Jidani*, *Între Păduri*, *Între Coturi*, *Între Dâmburi*, *Sub Livadă*.

Predomină formarea acuzativului cu prepoziţiile *la* şi *în*.

2) *Formarea cuvintelor*

Numărul relativ mare de toponime culese de pe teritoriul comunei Vicovu de Jos, formată din câteva cătune aşezate în zona de contact dintre deal şi podiş, dovedeşte că oamenii simt nevoia, de ordin practic, de a da un nume şi celui mai neînsemnat loc pe care împrejurările vieţii de toate zilele îi pun în situaţia de a-l cunoaşte. Ei simt nevoia de a da nume la orice loc, pentru a-l putea apoi identifica, deosebindu-l astfel de numele altor obiecte geografice.

Academicianul Iorgu Iordan a arătat că „subiectele vorbitoare nu cunosc nicio piedică [illegible] să recurgă la

BDD-A32614 © 2012 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:00:18 UTC)

acest mijloc de creație. De la orice temă și cu orice sufix poate să ia naștere un nume topic nou, menit să caracterizeze, să definească pe scurt un loc a cărui așezare geografică impune utilizarea unui toponim deja existent, eventual al unui apelativ, ajutat de un element determinativ pentru ca locul respectiv să capete ființă în conștiința regiunii unde se găsește".

O serie de toponime se formează cu ajutorul unor sufixe: -ană: *Gropană*; -ărie: *La Humărie*, *La Vulpărie*, *La Bursucărie*, *La Lutărie*; -ători: *La Adăpători*; -ătură: *Secătură*; -easca: *Rugeasca*; -eni: *În Andrieni*, *În Burceni*, *În Carceni*, *În Rotăreni*; -ani: *În Șorodocani*; -ița: *Arșița*; -iș: *Aluniș*; -uri: *În Arsuri*; -oaie: *În Fundoaie*.

Întâlnim câteva toponime construite cu ajutorul unor sufixe diminutivale: -ei: *În Cireșei*, *Pârâul Bourei*; -eț: *La Gruieț*; -işoara: *Poiana Stânișoara*; -uță: *Grădinuță*.

Dintre sufixele înregistrate, cel mai productiv pare să fie sufixul *–eni*: *Fântâna la Tănăseni*.

În privința structurii toponimelor întâlnim mai multe situații:

1) substantiv + substantiv cu articol antepus: *Poiana lui Cer*, *Pârâul lui Manole*, *Fântâna lui Fleondor*; 2) substantiv + substantiv cu articol postpus: *Pârâul Popii*, *Podul Slatinii*, *Vatra Satului*, *Dealul Leahului*; 3) substantiv + substantiv: *Poiana Tarnița*, *Poiana Stânișoara*, *Pârâul Bourei*; 4) substantiv + adjectiv: *Măgura Mare*, *Măgura Mică*, *La Râpa Galbenă*, *La Macul Roșu*; 5) substantiv + prepoziție + substantiv: *Dealul la Larion*, *Coasta la Mina*, *Dealul la Baciu*; 6) prepoziție + substantiv nearticulat: *În Arini*, *În Mesteceni*, *În Prund*, *În Luncă*, *La Punți*; 7) locuțiune prepozițională + substantiv cu articol postpus: *În fața Arșiței*, *În dosul Arșiței*; 8) prepoziție + substantiv + prepoziție + substantiv: *În cot la Filip*, *În vârf la Zaharie*, *În groapă la Gulan*.

3) *Lexicul*

Majoritatea denumirilor sunt apelative, adică elemente ale lexicului curent care, în anumite împrejurări, au căpătat valoare de nume proprii. Acest fapt nu le schimbă, însă, natura inițială, deci ele pot fi studiate și după criterii strict lingvistice, întocmai ca materialul lexical curent.

„Dar toponimia poate fi studiată nu numai din punctul de vedere semasiologic (sau onomasiologic). Numeroși termeni topici – susține Iorgu Iordan – provin din apelative pe care limba actuală nu le mai cunoaște, fie că ele au dispărut în cursul vremii, alți termeni au la bază cuvinte care au existat adesea numai în graiurile populare din regiunea respectivă. Studierea lor contribuie la îmbogățirea și adâncirea cunoștințelor noastre despre evoluția lexicală, cât și la precizarea deosebirilor dialectale dintre diversele regiuni." (*Toponimia românească*, p. 7)

Prezentarea și prelucrarea materialului toponimic din comuna Vicovu de Jos urmărește, în [illegible] înregistrarea

BDD-A32614 © 2012 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:00:18 UTC)

fenomenelor de limbă, deoarece acestea sunt specifice fiecărei regiuni şi, prin analiza lor, putem cunoaşte mai bine diferenţa sau asemănarea care există în principiile ce domină toponimia unei regiuni geografice mai întinse, cât şi asemănările sau deosebirile ce le întâlnim în vorbirea curentă, de la o regiune la alta. *În Arini*: ca toponim înseamnă un loc mlăştinos; ca apelativ este numele unui arbore care are nevoie de multă umezeală; *Bahna:* este un cuvânt specific moldovenesc, care înseamnă loc mlăştinos, acoperit cu iarbă, cu acest înţeles se foloseşte şi în graiul locuitorilor şi ca toponim; *Cot*, loc unde un drum, o apă îşi schimbă brusc direcţia, sau colţ al unei camere (cu acest înţeles este folosit în graiul locuitorilor); *Cărămidărie*, loc unde se face cărămida, dar şi o mulţime de cărămizi; *Groapă*, gaură săpată în pământ, pentru a planta ceva sau pentru a însiloza diferite produse, sau mormânt; *Humărie*, loc de unde oamenii luau huma pentru a vărui brâiele la case; *Lutărie*, loc de unde se ia pământ, bun pentru lipitul caselor, dar şi cantitate mare de humă; *Mesteceni*, arbori cu coaja albă şi ramurile lăsate în jos, până aproape de pământ. Din mlădiţele tinere se confecţionează măturoaie; *Priloage*, loc de arătură lăsat necultivat, azi se foloseşte din ce în ce mai rar.

Majoritatea termenilor au la bază un apelativ entopic sau un nume de persoană sau poreclă. Observăm în toponimia localităţii Vicovu de Jos existenţa unor apelative dispărute azi din grai. Nume topice ca *Arşiţa*, *Preluca*, *Obcina* sunt semnificative în această privinţă. Apelativele de la baza acestor nume au dispărut din graiul actual al locuitorilor. Întâlnim în toponimia Vicovului de Jos o serie de nume de locuri care au la bază apelative cunoscute numai în Bucovina sau, în general, în jumătatea de nord a ţării: *La Rohatcă*, *Sesia Popii*, *În Smidă*, *La Loză*, *Bahna.*

În ceea ce priveşte stratificarea toponimică, numele de locuri din localitate pot fi clasate în mai multe grupe:

1) Stratul românesc este cel mai vechi, cel mai important şi care are un caracter stabil, având la bază apelative de origine latină, dar şi de alte origini, întâlnite şi azi în graiul locuitorilor. Aceste toponime, alături de documentele istorice şi de arheologie, fac dovada continuităţii neîntrerupte a românilor, care au numit, din cele mai vechi timpuri, locurile pe care le stăpâneau.

2) Stratul slav este slab reprezentat în toponimia localităţii Vicovu de Jos. Cele mai multe toponime sunt pseudoslave. Aşa cum a arătat Emil Petrovici, astfel de nume sunt creaţii româneşti, având la bază apelative de origine slavă, ca în exemplele: *Între Dâmburi*, *În Luncă*, *Obcina.*

3) Numele topice de alte origini nu se constituie propriu-zis în straturi. Întâlnim în Vicovu de Jos apelative de alte origini (maghiară, turcă, rusă, bulgară), dar numele topice create pe baza lor sunt formaţii româneşti.

Din punct de vedere al etimologiei apelativelor întâlnim termeni diferiţi ca proveniență: – latină: arşiţă, arsură, cărare, câmp, coastă, cot, cruce, fântână, mesteacăn, moară, arin, casă, pădure, râpă; – slavă: deal, slatină, luncă, poiană, răstoacă; – u[illegible]ghiară: dâmb;

BDD-A32614 © 2012 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:00:18 UTC)

– bulgară: mac, humă, topilă, stânjen; – albaneză: pârâu, mal, groapă, măgură. În proporții reduse întâlnim și termeni de origine germană (știric, șaibă), franceză (gară, dispensar, barieră), turcă (bursuc, saivan), neogreacă (cărămidă), la care se adaugă termeni cu etimologie multiplă (grădină, livadă, pact, priloagă) sau cu etimologie necunoscută (gruiet, creț, stână, baci).

Din totalul de 171 toponime cercetate, 105 sunt toponime simple, iar 66 sunt toponime compuse: toponime personale – 53; toponime descriptive – 118. Toponime personale formate cu: nume de botez: 12; nume de familie: 24; porecle: 17.

Concluzii

Lucrarea de față a prezentat și analizat, din punct de vedere lingvistic, un număr de 171 toponime culese pe baza unor anchete de teren, efectuate în comuna Vicovu de Jos din județul Suceava.

Numele topice au fost înregistrate pe teren numai atunci când am fost siguri de realitatea la care se referă. S-a putut constata că toponimia acestei comune reflectă evoluția și geografia acestor locuri. Ținând seama de situația specială a acestei regiuni, determinată, pe de o parte, de migrația populației transilvănene în aceste locuri, iar pe de altă parte, de reperele istorice ale Bucovinei, s-au putut înțelege și explica, mai ușor, unele toponime din zonă.

În vederea cunoașterii trecutului istoric al localității am consultat diferite colecții de documente publicate, monografii sau documente parohiale. În unele cazuri, am avut în vedere și tradiția locală, care, însă, trebuie privită critic, întrucât, de multe ori, este departe de adevărul istoric.

Au fost consultate, de asemenea, hărți militare și geografice.

Putem menționa faptul că descrierea și explicația numelor topice s-a făcut numai după ce am fost siguri de realitatea la care se refereau aceste toponime.

Inventarierea numelor topice s-a făcut indiferent de faptul dacă ele sunt, potrivit clasificării academicianului Iorgu Iordan, *topografice*, *sociale*, *istorice* sau *psihologice*.

Au fost înregistrate, astfel, nume de locuri foarte vechi, atestate de documente istorice (unul din ele este chiar numele comunei „Jicov, partea de jos" – așa cum apare în documentul din 12 martie 1458), alături de toponime recent apărute, în legătură cu noile realități sociale și economice (*La Gară*, *La Fabrică* etc.).

S-a putut urmări, astfel, legătura numelor topice cu istoria așezării și cu configurația terenului.

Numele topice adunate se referă la dealuri, văi, ape, părți ale comunei, terenuri agricole, păduri, poieni, locuri izolate, râpe, lunci, fântâni, drumuri și ulițe, grupuri de copaci, fânețe și pășuni, instituții social-economice și culturale, manifestându-se o grijă deosebită pentru descrierea și localizarea exactă a unor nume topice c

BDD-A32614 © 2012 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:00:18 UTC)

În ceea ce priveşte numele localităţii, el apare în diferite forme de-a lungul timpului. Au fost consemnate, astfel, în lucrare, formele sub care apare localitatea în documentele medievale („Jicov" sau „Gicov") sau în documente oficiale din timpul stăpânirii austriece în Bucovina, în actele oficiale din perioada 1775–1918 sau chiar în unele dicţionare şi lucrări istorice, publicate în limba germană, poloneză sau rusă, în această perioadă.

S-a constatat, de asemenea, că din punct de vedere al etimologiei apelativelor, se întâlnesc termeni diferiţi ca proveniență: latină, slavă veche, rutheană/ucraineană, bulgară, maghiară.

Aşezarea geografică a comunei se reflectă în numeroase *hidronime* formate pe baza unor *entopice* ca pârâu, lac, gârlă, cot, *oronime* formate pe baza entopicelor deal, râpă, vale, groapă, şi în *toponimele* numeroase care cuprind *entopicele* arşiță, poiană, luncă etc.

Un număr mare de topice s-au format din entopice, care indică forma, însuşirea sau poziția locului respectiv: *Pârâul Adânc*, *Râpa Galbenă*, *Lutul Roşu.*

Există şi toponime istorice ca *Dealul Leahului* sau chiar *Remizău* (acesta din urmă este explicat printr-o legendă), care atestă trecutul istoric al zonei.

Câteva toponime indică trecerea prin acest ţinut a unor oameni de altă naţionalitate sau veniţi din alte regiuni ale ţării: *La Jidani*, *Pârâul Rusului*, *Pârâul Ţiganilor* etc.

Numeroase toponime sunt formate din apelative, la care se adaugă numele proprietarului: *Fântâna la Tănăseni*, *Coasta la Huzurica*, *Coasta la Lăbeni*, *Gârlele lui Todirel*, *Lunca la Puric*, *În vârf la Zaharie*, *Podul Pleşcanilor*, *Fântâna la Fleondor*, *În toloacă la Andriucă*, *Fântâna la Zaharnău* etc.

Din punct de vedere lingvistic, toponimia localităţii Vicovu de Jos reflectă principalele trăsături ale subdialectului moldovenesc. Se adaugă, însă, şi unele particularităţi întâlnite constant în Bucovina, câteva aduse de populaţia venită din Transilvania.

Studiată din perspectivă istorică şi lingvistică, toponimia comunei Vicovu de Jos prezintă unele aspecte interesante pentru istoria zonei şi pentru istoria limbii române, în general. Ilie Dan considera toponimele „martori ai istoriei", care „dovedesc vechimea şi continuitatea românilor" în această zonă a ţării.

BIBLIOGRAFIE

Apostol, L., Apăvăloaie, M., Pârvulescu, I., *Contribuţii la cunoaşterea regimului precipitaţiilor atmosferice în Obcinele Bucovinei*, Lucrările Staţiunii de Cercetări „Stejarul", vol. VIII, seria geografie-geologie, Piatra-Neamţ, 1985;

Balan, Teodor, *Documente bucovinene*, vol. I (1507–1653), Cernăuţi, Institutul de Arte Grafice şi Editură „Glasul Bucovinei", 1933; vol. II (1519–1662), Cernăuţi, Institutul de Arte Grafice şi Editură „Glasul Bucovinei", 1934; vol. III (1573–1720), Cernăuţi, Institutul de Arte Grafice şi Editură „Glasul Bucovinei", 1937; vol. IV (1720–1745), Cernăuţi, 1938; vol. V (1745–1760), Cernăuţi,

BDD-A32614 © 2012 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:00:18 UTC)

Barbu, N., *Obcinele Bucovinei*, Bucureşti, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1976;
Băcăuanu, V., *Podişul Moldovei. Natură. Om. Economie.*, Bucureşti, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1980;
Bîrleanu, Ion-Horia, *Consecinţe lingvistice ale mişcărilor de populaţie românească din Transilvania în Moldova şi Bucovina*, în AnL, tom XXV, Iaşi, 1976;
Bîrleanu, Ion-Horia, *Emigrări ardeleneşti la est de Carpaţi. Consecinţe lingvistice*, Iaşi, Editura Sedcom Libris, 1998;
Bîrleanu, Ion-Horia, *Raport de motivare în oiconime din Valea Şomuzului Mare* (jud. Suceava), în „Studii de onomastică", vol. V, Cluj-Napoca, 1990;
Bîrleanu, Ion-Horia, *Noul Atlas lingvistic al României. Moldova şi Bucovina*, vol. I, Bucureşti, Editura Academiei Române, 1987, recenzie în „Mitropolia Moldovei şi Sucevei", anul LXIV, nr. 3, Iaşi, 1988;
Bogdan, Ioan, *Documentele lui Ştefan cel Mare*, Bucureşti, Atelierele Grafice Socec & Co., vol. I, 1913; vol. II, 1914;
Bojoi I., Cârla, N., Cocuz, I., *Suceava – Ghid turistic al judeţului*, Bucureşti, Editura Sport-Turism, 1979;
Cantemir, D., *Descrierea Moldovei*, Bucureşti, Editura Academiei R. S. R., 1973;
Cioară, Maria, *Zona etnografică Rădăuţi*, Bucureşti, Editura Sport-Turism, 1979;
Consignaţiunea emigranţilor transilvăneni cari s-au aşezat în districtul bucovinean, cum au fost constataţi în baza ordinului Comandamentului din Liov din 27 ianuarie 1778 de către domnii ofiţeri însărcinaţi anume cu aceasta, publicată de Ion I. Nistor, în „Codrul Cosminului", an II şi III (1925–1926), Cernăuţi, 1927;
Consignaţiunea localităţilor ce urmează în care se găsesc colonizaţi transmigranţii, publicată de Ion I. Nistor, în „Codrul Cosminului", an II şi III (1925–1926), Cernăuţi, 1927;
Costăchel, V., Panaitescu, P. P., Cazacu, A., *Viaţa feudală în Ţara Românească şi Moldova. Sec. XIV–XVII*, Bucureşti, Editura Ştiinţifică, 1957;
Costăchescu, Mihai, *Documente moldoveneşti înainte de Ştefan cel Mare*, vol. II (1438–1456), Iaşi, Editura Viaţa românească, 1931–1932;
Costăchescu, Mihai, *Documente moldoveneşti de la Ştefan cel Mare*, Iaşi, 1933;
Costăchescu, Mihai, *Documente moldoveneşti de la Ştefăniţă Voievod* (1517–1527), Iaşi, 1943;
Costin, Miron, *Opere alese*, Bucureşti, Editura Ştiinţifică, 1966;
Datele Direcţiei Judeţene de Statistică Suceava
Dan, Dimitrie, *Cronica Episcopiei Rădăuţi*, Viena, Editura Fondului Religionar Gr. Or. al Bucovinei, 1912;
Dan, Ilie, *Toponimie şi continuitate în Moldova de nord*, Iaşi, Editura Junimea, 1980;
Dicţionarul explicativ al limbii române (DEX), Bucureşti, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1975;
Documente privind istoria României, A. *Moldova*, Veacul XVI, vol. I–IV; Veacul XVII, vol. I–V, Bucureşti, Editura Academiei R. P. R., 1951–1953;
Drăganu, Nicolae, *Românii în veacurile IX–XIV pe baza toponimiei şi a onomasticii*, Bucureşti, Monitorul Oficial şi Imprimeriile Statului, Imprimeria Naţională, 1933;
Documente Romaniae Historica. A. *Moldova*, Bucureşti, Editura Academiei R.S.R., vol. I (1384–1448), întocmit de C. Cihodaru, I. Caproşu şi L. Şimanschi, 1975; vol. II (1449–1486), întocmit de Leon Şimanschi în colaborare cu Georgeta Ignat şi Dumitru Agache, 1976; vol. III (1487–1504), întocmit de C. Cihodaru, I. Caproşu şi N. Ciocan, 1980;
Erbiceanu, C., *Istoria Mitropoliei Moldovei şi Sucevei*, Bucureşti, Tipografia Cărţilor Bisericeşti, 1888;
Gheorghiu, E., *Contribuţii la studiul climei din depresiunea Rădăuţi*, în „Analele Universităţii", Iaşi, Secţiunea II, Geografie, Tom XVI, 1970;
Grămadă, Nicolae, *Toponimia minoră a Bucovinei*, vol. I–II, Bucureşti, Editura Anima, 1996;
Grigorovitza, Em., *Dicţionarul geografic al Bucovinei*, Bucureşti, Atelierele Grafice Socec & Co., 1909;

BDD-A32614 © 2012 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:00:18 UTC)

Gugiuman, I., Pleşca, Gh., Stănescu, I., *Unităţi şi subunităţi climatice în partea de nord-est a R. P. R.*, în „Analele Ştiinţifice ale Universităţii «Al. I. Cuza»", Iaşi, 1967;
Iacobescu, Mihai, *Din istoria Bucovinei*, vol. I, Bucureşti, Editura Academiei Române, 1995;
Ionescu, Serafim, *Dicţionarul geografic al judeţului Suceava*, Bucureşti, Societatea Geografică Română, 1894;
Iordan, Iorgu, *Dicţionar al numelor de familie româneşti*, Bucureşti, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1983;
Iordan, Iorgu, *Toponimia românească*, Bucureşti, Editura Academiei Române, 1963;
Marian, S., Fl., *Legende istorice din Bucovina*, Iaşi, Editura Junimea, 1981;
Moldoveanu, Gheorghe, C., *Nume de locuri din Valea Milcovului*, Focşani, Editura Neuron, 1996;
Munteanu, George, *Bilca – o aşezare pe valea Sucevei*, Bucureşti, Editura Sport-Turism, 1971;
Nistor, I., Ion, *Bejenari ardeleni în Bucovina*, în „Codrul Cosminului", anul II şi III (1925–1926), Cernăuţi, 1927;
Nistor, Ion, *Istoria Bucovinei*, Bucureşti, 1991;
Popp, N., Iosep, I., Paulencu, D., *Judeţul Suceava*, Bucureşti, Editura Academiei R. S. R., 1973;
Rosetti, Radu, *Pământul, sătenii şi stăpânii în Moldova*, Bucureşti, Atelierele Grafice Socec & Co, 1907;
Scriban, August, *Dicţionaru limbei româneşti*, Iaşi, Editura Presa Bună, 1939;
Stahl, Henri, H., *Contribuţii la studiul satelor devălmaşe româneşti*, Bucureşti, Editura Academiei R.P.R., 1958;
Şăineanu, Lazăr, *Dicţionar universal al limbii române*, Bucureşti, Editura „Scrisul românesc", 1925;
Tezaurul toponimic al României. Moldova., vol. I, *Repertoriul istoric al unităţilor administrativ-teritoriale. 1772–1988*; Partea a II-a. A. *Unităţi simple (Localităţi şi moşii), P – 30 decembrie*, Bucureşti, Editura Academiei Române, 1991–1992;
Torontiu, E., *Poporaţia şi clasele sociale din Bucovina*, Bucureşti, Tipografia „Bucovina", 1916;
Werenka, Daniel, *Topographie der Bukowina*, Cernăuţi, 1895.

BDD-A32614 © 2012 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 13:00:18 UTC)